

ເຕັກກັບກາຣອານ

ເຢາລັກໜີ້ ສູວຣັນແຂ*

การอ่าน เป็นกระบวนการที่สำคัญของการเรียนรู้ที่สำคัญของการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ จิตนาการ ผ่อนคลายความเครียด และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต การอ่านเป็นวิธีการสร้างปัญญาที่ดียิ่งกว่าการสอนหรือการเขียน เนื่องจากการอ่านด้วยตนเองนั้นผู้อ่าน มีอิสระในการคัดเลือกสารนิเทศตามที่ต้นเองต้องการ ชาบชี้ในวรรณกรรมที่ได้จากตัวอักษรและเรื่องราว สามารถจิตนาการตามเรื่องที่อ่านได้อย่างไม่มีข้อบกพร่อง และสร้างปัญญาให้เกิดขึ้นกับผู้อ่านอย่างยั่งยืนในปัจจุบันที่โลกของเรามีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันนี้ เกิดช่องทางในการแสวงหาความรู้มากมายและหลากหลาย ทำให้เด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันนี้ รับรู้สารนิเทศด้วยการฟัง และดูมากกว่าการอ่าน และส่งผลกระทบให้เป็นอุปกรณ์ในการรับรู้ในเรื่องของ สุนทรีย์หรือเรื่องความงามในเชิงวรรณกรรม การใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ ที่สามารถสังเกต ได้จากบทเพลงของวัยรุ่นในปัจจุบันที่ขาดความไฟแรง ขาดความละเมียดละไม หรือภาษาพูดที่มีศัพท์ แสงเงินเกิดขึ้นมากมายจนไม่สามารถสื่อสารกับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในวัยเดียวกันได้ นอกจากนี้การอ่านน้อยนั้น ยังจะส่งผลต่อความคิดและความสามารถในการเชิงวิเคราะห์ การเรียบเรียงภาษาในเชิงวิชาการ และความสามารถในการแสดงวิสัยทัศน์ต่อประดิษฐ์ทางสังคมต่าง ๆ

ครรและผู้ปกครองกับการส่งเสริมการอ่าน

ผู้ปกครองและครูต่างก็เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนและมีส่วนในการรับผิดชอบต่อพฤติกรรมการอ่านของเด็กดังนี้

- ผู้ปกครอง มีหน้าที่ในการสนับสนุนการศึกษาและให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ และเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับลูก โดยวิธีดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศการอ่านภายในบ้าน เช่น การจัดมุมการอ่านสำหรับสมาชิกภายในบ้าน พ่อแม่ จะต้องเป็นแบบอย่างในการอ่านให้กับลูก

2. เตรียมลิ้งพิมพ์ใหม่ออยู่ที่บันตลอดเวลาเมื่อลูกต้องการการอ่าน เช่น หนังสือนิทานที่มีภาพประกอบสวยงาม วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หนังสือโครงกลอน สำหรับเด็ก หนังสือชุดนิทานพื้นบ้าน พจนานุกรมสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ หนังสือแผนที่สำหรับเด็กและผู้ใหญ่ รวมถึงสารานุกรมสาขาวิชาต่างๆ เป็นต้น

* อาจารย์ภาควิชาบรรณารักษ์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

3. พ่อแม่ครัวให้เวลาในการพูดคุย เล่านิทาน ทำกิจกรรมร่วมกับลูกอย่างน้อย 15 นาที ต่อวัน

4. รับฟังเรื่องราวที่ลูกจะเล่า เช่น เรื่องโรงเรียน เพื่อน หนังสือที่ชอบ ร้องเพลงให้ฟัง หรือ บทกลอนลื้น ๆ อ่าย่างตั้งใจเพื่อให้เปิดโอกาสให้ลูกมีพัฒนาการทางด้านภาษา

5. อ่านหนังสือออกเสียงด้วยกันทุกวัน การอ่านแบบนี้สามารถทำได้ตั้งแต่แรกเกิด จนกระทั่ง เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา โดยมีปัจจัยที่สร้างความต้องการในการอ่านให้กับเด็กได้แก่ มีบุคลภ ภายในบ้านที่พร้อมจะอ่านหนังสือกับเด็กทุกวัน ให้เวลา กับเด็กในการอ่านหนังสือด้วยกัน และเด็กมีที่ สำหรับเก็บหนังสือส่วนตัว เช่น ชั้นเก็บหนังสือ กล่อง หรือลิ้นชัก

6. พาเด็กไปห้องสมุดประชาชนที่อยู่ใกล้บ้านเพื่อให้ได้สัมผัสถึงบรรยากาศของการอ่าน และ ให้อิสระในการคัดเลือกหนังสือตามสนใจ

7. ชื่อหนังสือให้เป็นของขวัญสำหรับเด็ก โดยเขียนชื่อของเด็กเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ และสร้างความรู้สึกภาคภูมิใจ

8. ความพร้อมของห้องนอนที่จะอำนวยความสะดวกให้เด็กได้อ่านหนังสือบนเตียงนอน เช่น หมอนกว้างเพียงพอสำหรับการอ่านหนังสือ แสงสว่างเพียงพอแม่จะต้องอนุญาตให้เด็กอ่านหนังสือ อ่าย่างน้อย 15 นาที หรือมากกว่านั้น ก่อนเข้านอน โดยให้เด็กปิดไฟด้วยตนเองเมื่อต้องการจะเข้านอน

9. พ่อแม่ครัวปิดไฟรอทัศน์แล้วเลือกอ่านหนังสือที่มีความสนุกสนานแทน เมื่อเด็กเห็นก็จะ เลียนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่โดยจะหันมาอ่านหนังสือแทนการดูไฟรอทัศน์ และกำหนดเวลาในการดูไฟรอทัศน์ของเด็กในแต่ละสัปดาห์ นอกจากนั้นไม่ควรจะจัดไฟรอทัศน์ไว้ในห้องนอนของเด็ก

10. สร้างความรู้สึกว่าการอ่านหนังสือและการดูรายการไฟรอทัศน์สามารถสร้างความ ผ่อนคลายได้เช่นเดียวกัน

11. จัดเวลาสำหรับการอ่านหนังสือด้วยกันของครอบครัวตามความสนใจของสมาชิกแต่ละ คน และเลือกมุมใดมุมหนึ่งของบ้านที่ชื่นชอบในการอ่านและให้สมาชิกในบ้านได้พูดคุยหนังสือเล่มโปรด และแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน

ครูและโรงเรียน เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมนิสัยการอ่านและปลูกฝังให้ นักเรียนกลายเป็นนักอ่านตลอดชีวิต โดยมีข้อควรดำเนินดังนี้

1. การให้ความสำคัญกับห้องสมุด ซึ่งอาจจะจัดกิจกรรมการเข้าใช้ห้องสมุดให้อยู่ในหลักสูตร การเรียนการสอน หรือการจัดงานสัปดาห์ห้องสมุด

2. มีนโยบายของสถาบันการศึกษาที่ชัดเจนในการพัฒนาทรัพยากรห้องสมุดที่มีคุณค่าสำหรับ นักเรียน และจัดงบประมาณที่เหมาะสมและพอเพียง

3. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอกิจกรรมที่ชื่อหนังสือ หรือประเภทของหนังสือที่ต้องการอ่านกับ ห้องสมุด

4. กำหนดรายชื่อหนังสือสำหรับการอ่านในรายวิชาการเรียนการสอนทางด้านวรรณกรรม สำหรับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ สนับสนุนให้นักเรียนได้อ่านหนังสือหลากหลายประเภท

5. แนะนำหนังสือดีที่น่าอ่านให้กับนักเรียน โดยการจัดทำรายชื่อหนังสือใหม่ การจัดแสดง หนังสือใหม่ที่น่าสนใจ

6. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามโอกาส เช่น กิจกรรมการเล่านิทาน กิจกรรมการ คาดภาพประกอบคำขวัญ การประกวดการเขียนเรียงความ การเขียนบทอวยพร การจัดนิทรรศการ สัปดาห์หนังสือ ประกวดการอ่านทำนองเสนาะ

7. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงในชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้ประเมินการอ่านของเด็ก

8. กำหนดให้นักเรียนได้อ่านหนังสือทุกวันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ให้นักเรียนได้สัมภានและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนที่ได้อ่านโดยแล้ว หรือให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมุติตามเนื้อเรื่องของหนังสือที่ได้อ่าน

9. โรงเรียนจะต้องสร้างบรรยากาศการอ่านให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน เช่น การเตรียมหนังสือแต่ละประเภทให้พร้อมและเพียงพอ เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาร่วมสมัย มีพื้นที่สำหรับการอ่านที่สงบและผ่อนคลาย

ประเภทของหนังสือสำหรับเด็ก

1. หนังสือภาพ เป็นหนังสือที่มีรูปภาพเป็นส่วนสำคัญในการอธิบายเรื่อง หรือมีตัวหนังสือเพียงเล็กน้อย เหมาะสำหรับเด็กในวัยก่อนอนุบาล และระดับอนุบาล ที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก หนังสือประเภทนี้เป็นหนังสือที่ทำให้เด็กเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เช่น หนังสือเรียน ก-ศ หนังสือ A-Z หนังสือฝึกนับเลข

2. วรรณกรรมประเภทรอยกรอง หนังสือประเภทนี้มีจำนวนน้อยแต่เป็นหนังสือที่มีประโยชน์ ในด้านการฝึกอ่านออกเสียงเป็นท่านองเสนาะ การฝึกคัดลายมือ และทำให้เกิดความซาบซึ้ง และชื่นชอบวรรณกรรมประเภทรอยกรอง

3. บทปลอมเด็กและบทเด็กเล่น จัดเป็นวรรณกรรมประเภทมุขปัจฉะ หรือวรรณกรรมปากเปล่าที่เกิดจากความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ส่วนใหญ่มักจะเป็นบทกลอนสั้น ๆ มีคำคล้องจองไม่มีคำพห์ยาก เด็กสามารถเข้าใจได้ง่าย

บทกล่อมเด็ก ซึ่งมีบทกล่อมเด็กทุกชาติทุกภาษา มีจุดประสงค์เพื่อกล่อมให้เด็กนอนหลับ สร้างความรู้สึกอบอุ่นใจว่าพ่อแม่อยู่ใกล้ ในเนื้อความนั้นจะมีคำเรียกเด็กหรือลูกด้วยคำต่าง ๆ เช่น เจ้าเนื้อ อ่อน เจ้าดวงใจ เอย เจ้าตัวน้อย ซึ่งถือว่าคำและสำนวนภาษาที่อยู่ในบทกล่อมเด็กจะเป็นคำแสดงถึงความรักและความเอ็นดูที่พ่อแม่มีต่อลูก

บทปลอมเด็ก เกิดจากการสร้างสรรค์หาถ้อยคำเพื่อปลอมเด็กเมื่อร้องให้ในบางบทอาจไม่มีความหมายอย่างลึกซึ้ง ส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องของความเป็นอยู่ เรื่องราวในธรรมชาติ เช่น กุกไก่ โยกเยก จิงโจ้

บทเด็กเล่น เป็นบทกลอนที่เด็กใช้ในการประกอบการเล่น เนื้อหาจะเน้นที่ความสนุกสนาน เช่น รีรีข้าวสาร แมงมุม จ้ำจี้ แมมู่ โยกเยกเยอ

4. หนังสือนิทานประเภทต่าง ๆ ได้แก่

ตำนาน ซึ่งเป็นเรื่องเล่าต่อ กันมาและมีเค้าของความจริง เช่น ไกรทอง เกาะหนู-เกาะแมว ตำนานเขานูญ เขาย่า

ปรัมปรา เป็นเรื่องราวด้วยที่สมมติขึ้นแต่มีเนื้อหาและคติสอนใจ เช่น นางลิบสอง สังข์ทอง สโนไวท์

เทพนิยาย มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางศาสนา และธรรมชาติตัวละครมักจะเป็นนางฟ้า เทวดา เจ้าแม่ เจ้าป่า เทพารักษ์ เช่น เมฆลากับรามสูร

นิทานเรื่องสัตว์ ตัวละครเอกจะเป็นสัตว์ป่านานา เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อสอน เรื่อง ความดีชั่ว ถูกผิด เช่น นิทานอีสป ชาดก

5. นวนิยายสำหรับเด็ก ลักษณะเด่นคือตัวละครเป็นเด็ก มีการกำหนดจาก กลวิธีในการเขียน ให้เหมาะสมกับเด็ก โดยมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ นวนิยายอิงวรรณคดี นวนิยายเชิงวิทยาศาสตร์ นวนิยายการผจญภัย นวนิยายสืบสวน เช่น น้ำพุ แก้วจอมแก่น จ้อนกับ แดง หุบเขา กินคน ตนส้มแสร้งรัก เจ้าชายน้อย และร่องเตอร์ เป็นต้น

6. หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก หนังสือประเภทนี้ใช้ภาพ ภาพเลียนแบบ เป็นสื่อที่ทำให้ผู้อ่าน เกิดความรู้ความเข้าใจได้ง่าย มีความตลอดขั้น สอดแทรกคติเตือนใจให้กับผู้อ่าน

ความสนใจในการอ่านของเด็กในวัยต่าง ๆ

ปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการอ่าน และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับเด็กนี้ การเรียนรู้ถึง ความแตกต่างของเด็กในวัยต่างกัน ที่จะทำให้ได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการกำหนดรูปแบบ และ วิธีการในการคัดเลือกสิ่งพิมพ์ที่เหมาะสมกับเด็ก กิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก

เด็กตอนตน อายุ 2-6 ปี

อายุ 2-3 ปี สามารถเห็นชัดเจน สามารถแยกสีได้ แต่ยังไม่พร้อมเรื่องการอ่าน ตั้งนั้น เด็กในวัยนี้จึงชอบหนังสือที่มีภาพขนาดใหญ่ สวยงาม มีสีสันสดใส มีชีวิตชีวา วัสดุที่จัดทำหนังสือ อาจ จะทำมาจากกระดาษแข็ง ผ้า หรือพลาสติก

อายุ 3-4 ปี เริ่มอ่านตัวอักษรทั้งไทยและอังกฤษได้ และมีความเข้าใจเรื่องราวได้ มักจะ ชอบหนังสือการ์ตูน หนังสือที่ฝึกสติปัญญา โดยหากากบาท โยงเส้น และเขียนตามรอยประ เด็กวัยนี้จะ ชื่นชอบการเล่านิทานมากกว่าวัยอื่น ๆ

อายุ 5-6 ปี อ่านหนังสือได้มากขึ้น สามารถผสมคำได้ มีความสนใจหนังสือนิทานเกี่ยวกับ สัตว์ประเทตต่าง ๆ นิทานสอนใจ นิทานอีสป และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ แต่เนื้อหาจะต้อง ไม่ยาวนัก เพราะเด็กวัยนี้มีความสนใจระยะสั้น

เด็กตอนกลาง อายุ 7-11 ปี เด็กในวัยนี้มีความพร้อมในการอ่าน มีความอยากรู้อยากเห็น เป็นวัยค้นหา เด็กผู้หญิงจะชอบอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตในบ้าน เด็กผู้ชายชอบเรื่องราวของการ ผจญภัย นอกจากนี้เด็กในวัยนี้จะชื่นชอบหนังสือการ์ตูนมากเป็นพิเศษ

เด็กตอนปลาย สามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ

อายุ 12-13 ปี มีความสนใจในการอ่านหนังสือหลายประเภท มีความสามารถในการอ่าน คำประพันธ์ ชอบหนังสือเนื้อหาเชิงวิทยาศาสตร์ การเดินทาง ประวัติบุคคล และเรื่องราวของ ความรัก

อายุ 14-16 ปี เป็นช่วงเวลาที่เป็นวัยรุ่นเริ่มค้นหาตนเอง เด็กในวัยนี้เริ่มอ่านหนังสือตาม ความสนใจของตน เช่นเด็กผู้ชายจะเลือกอ่านเรื่องเครื่องยนต์รถกลไก กีฬา การเดินทาง ดนตรี เรื่องราว ของความรัก

เด็กอายุ 17-18 ปี เริ่มมีความสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิต ความเป็นไปของโลกและ สังคม เริ่มอ่านเรื่องสั้น นวนิยาย

วรรณกรรมเด็กที่น่าสนใจ

วรรณกรรมเด็กมีจำนวนมากมายและมีจำนวนไม่น้อยที่ได้รับการยอมรับมาจากการตีตั้งเป็นปัจจุบันจนอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นวรรณกรรมคลาสิกที่เด็กและเยาวชนควรจะได้อ่านหรืออ่านจะได้รับการพิจารณาจากห้องสมุด นำมาให้บริการให้กับผู้อ่านในวัยต่าง ๆ เช่น

วรรณกรรมต่างประเทศ

นิทานอีสป	นิทานกริม
พระเจ้าอาเธอร์กับอิคิวนโต๊ะกลม	Amazing Grace
เมภาคลี	Jumanji
เจ้าหญิงนิทรา	The three little pigs
หนูน้อยหมากรอง	อาหารบรรทิรี
ชิลเดอร์เรล่า	เจ้าชายน้อย
โรบินสัน ครูโซ่	อลิซท่องแดนมหัศจรรย์
สโนไวท์	ปีเตอร์แพน

วรรณกรรมไทย

สวัสดิรักษา	สุภาษิตสอนหญิง
ศรีโจนญชัย	ปลาปู่ทอง
ลังข์ทอง	อิเหนา
ราชាណิราช	รามเกียรตี
หลวิชัย คำวี	พลนิกร กิมหวน
แก้วจอมชน	ตราไว้ในดวงจิต
เป็นตน	

สรุป

การอ่านนั้นเป็นรากฐานที่สำคัญของการแสดงทางความรู้ เป็นหนทางที่ทำให้เกิดปัญญาที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้ หากเด็กทุกคนมีจิตใจที่รักการอ่าน มั่นแสวงหาความรู้โดยได้รับการสนับสนุนจากทั้งครอบครัวและสถาบันการศึกษา ก็จะทำให้สังคมไทยกลายเป็นสังคมที่มีความรู้เป็นฐาน มีความเจริญก้าวหน้าในสหสาขาวิชาการ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งใหญ่